

1990 Lucy D'Souza-Krone (India), Bijbelse Vrouwen

Deze hongerdoek toont Bijbelse vrouwen als voortrekkers en gidsen naar het Rijk Gods. Het middelpunt van de doek verbeeldt de gelijkenis van Jezus over het Rijk Gods: dat is als zuurdeeg dat een vrouw kneedt, als een mosterdzaadje, dat in de aarde valt (Lc.13,18-21). De armoede in het Zuiden treft vrouwen het hardst. Pas wanneer vrouwen gelijkwaardig en volwaardig aan de samenleving kunnen deelnemen, is gerechtigheid en vrede in deze wereld mogelijk.

Jezus verkondigde de blijde boodschap: de tijd is vervuld, het rijk van God is op handen. Kom tot inkeer en hecht geloof aan dit goede nieuws (Mc. 1,15). Door de verhalen van Bijbelse vrouwen vinden de vrouwen in India inspiratie en kracht om voor het leven te strijden.

Lucy D'Souza (*1949) studeerde aan de Hogeschool van Agra om lerares te worden en behaalde daar twee bachelors: kunst en educatie & onderwijs. Zij werkte als sociaal werkster voor vrouwen en kinderen. Zij wilde de strijd van vrouwen, maar ook hun creativiteit en solidariteit ondersteunen en bekend maken. Zij studeerde aan de kunstacademie en krijgt les van Jyoti Sahi. In 1996 trouwde zij met de Duitse pastor Andreas Krone en woont sindsdien in Duitsland.

Zie ook: <https://lucy-art.de/>.

De kunstenaar schildert de meditatieafbeelding in het midden als mandala. Dit maakt de reis naar binnen mogelijk, als we over het groeien van het Rijk Gods nadenken.

De Bijbelse figuren van de andere zes afbeeldingen - drie uit het eerste en drie uit het tweede testament – zijn de gidsen en voortrekkers bij de reis naar buiten: de reis naar de armen, onderdrukten, vreemdelingen en naamlozen.

Het startpunt ligt dus in het midden, daarna volgen we de afbeeldingen met de klok mee, te beginnen linksboven.

Detailinformatie

Het Rijk Gods is als zuurdeeg en een mosterdzaadje

Deze vrouw in het witte -vrede, feest- kleed heeft geen naam.

Wellicht is ze de godin van de welvaart. Ze zit in een meditatiehouding te werken: bezinning en handelen gaan samen.

Ze is de enige vrouw met een bindi (rode stip). Daarmee wordt ze als centrum van de doek aangeduid. Ze verbindt de andere verhalen met elkaar.

Ze kneedt het brood: een nieuwe wereld van geluk en liefde.

Binnen in de graankorrel komt ze op adem. Klaar voor de reis naar buiten.

De korenaren aan weerszijden ontspruiten aan de aarde en reiken naar het licht.

Mirjam - zuster en profetes

De profetes Mirjam viert de bevrijding uit Egypte.

De overige vrouwen zijn solidair met haar door samen te dansen.

Rechtsboven vliegt een duif: vrede en vrijheid.

De vrouwen zijn voorbodes van de naderende vrede.

Het water verwijst naar de dagelijkse zware taak van vrouwen in India om kilometers ver te moeten lopen om water te halen.

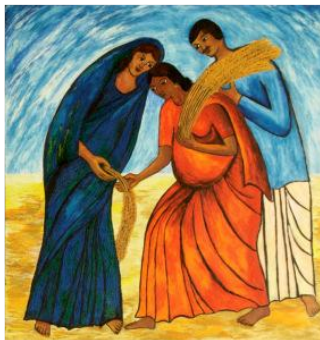

Sifra en Pua - geweldloos verzet is mogelijk

De beide Egyptische vroedvrouwen Sifra en Pua gehoorzamen niet aan de farao en redden het pasgeboren Hebreeuwse jongetje Mozes op listige wijze en met gevaar voor eigen leven.

De groene sari van Sifra staat voor leven en hoop; de rode kleur van Pua voor liefde en leven, waar het kind in het rood behoefte aan heeft.

De felle levendige diepe kleuren van de vrouwen symboliseren de kracht van het leven. Ze verdringen de dreigende donkere macht van de farao, die als een tiran dood en verderf zaait.

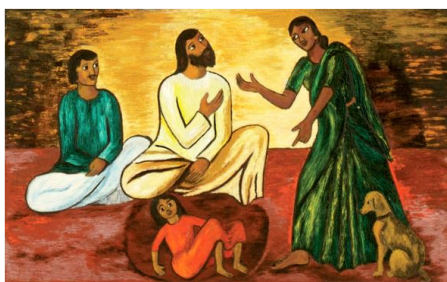
Ruth - harmonie in gezin, samenleving en natuur

Naomi –blauw- en Boaz buigen zich over Ruth –rood-. Samen rapen ze de overgebleven korenaren: mensen die in harmonie leven. Deze afbeelding verwijst naar de inzet van mannen en vrouwen voor een betere wereld. De korenschoof verwijst naar het dagelijkse levensonderhoud. Ruth is een vreemdelinge, die haar schoonmoeder Naomi niet in de steek laat.

Maria en Elisabeth - machtigen stoot Hij van de troon

De kunstenaar toont ons de ontmoeting tussen Elisabeth (geel) en Maria (blauw) op een ongebruikelijk wijze: de zwangere Elisabeth danst op Maria af, die haar Magnificat uitzingt. De twee vrouwen dansen en juichen van vreugde om het nieuwe leven dat zij in zich dragen: om Gods barmhartigheid voor de kleinen, de hongerigen, de vernederden. De voet van Maria op de boomstronk drukt uit, dat God de machtigen ten val brengt en ze verstrooit. De grote groene plant die opgroeit uit het kleine zaadje is een teken, dat God de kleinen en kwetsbaren verheft.

Jezus en de Kanaänitische vrouw

De Kanaänitische vrouw staat druk gebarend voor Jezus en wijst Hem op haar zieke dochter. Jezus wijst haar eerst af. Pas nadat de vrouw Jezus heeft gewezen op de hond, die de van tafel gevallen kruimeltjes mocht opeten, geneest Jezus haar dochter. Jezus straalt gezag en rust uit. Zijn linkerhand houdt Hij op zijn hart, zijn rechter rust in zijn schoot. Het gele kleeft van Jezus verwijst naar de gele kleding van heilige mannen in India.

Maria van Magdala - de grootste apostel

Maria Magdalena, die de kunstenaar als stralende vrouw in het rood heeft geschilderd, stapt uit het licht van de opstanding. Buiten wachten de leerlingen van Jezus: Jacobus –geel naast de deur-, Johannes -rood met boek-, Petrus -blauw met sleutel-, Mattheüs -geel met boek-, Andreas –groen vanwege zijn groot geloof-. Maria Magdalena is de grootste apostel: zij –een vrouw- gaat als eerste de opstanding van Jezus verkondigen. Daarom gaf Augustinus haar de titel: *apostola apostolorum*.